

מתוק מדבש

כניסת השבת – 18.28
יציאת השבת – 19.36
רבנו תם (גז קרות זמניות) - 20.14
(אופק חדרה)

יום שישי בשעה 17.28 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
'עזר חי פאתר קולף הלשון'

שבת קודש 16.30-17.30 שיעור – מנחה.
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
'ברוכים הבאים בשבת ה'!

שנה עשירית - גיליון 389
פרשת צו
שבת פרה תשפ"ד

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
פסתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפת אחים' אפת אילנה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

אינא דקדיונותא לשבת הקרובה

*אחך אומר לאתו 'אריס, השבת קוראים את הפרשה
לפ' מ'י נמצא צדקות 'אתה לא מתבייש? מה אני
פרה בצניק?' 'מה פתאום?!' אומר ה'השבת זה
פרשת 'צו' וכ' מה עתה מצוה אני צוה...'*
*****

צו את אהרון ואת בניו לאמר זאת תורת העולה... ופסטי את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור (ו', ב, ד')

בפרשת 'ויקרא' שבה נצטוו הכוהנים על קרבנות העולה, החטאת, השלמים והאשמות, לא הוזכר ציווי ישיר לאהרון הכהן אלא לבניו 'וזרקו בני אהרון הכוהנים וכי"ב... ואילו כאן בפרשת 'תרומת הדשן' (הוצאת אפר הקרבנות מהמזבח) מצווה אהרון בעצמו. מדוע?
מתרץ ה'חתם סופר' זיע"א: הקדמה: אומר בעל 'חובת הלבבות' זיע"א: 'וחייבו הבורא יתברך שמו (את אהרון הכהן) להרים את הדשן בכל יום תמיד כדי שישפיל ויסיר הגבהות מליבו...' וזו הסיבה שכאן מצווה דווקא אהרון הכהן בעצמו, להראות שבעבודת ה' אין מקום להתנשאות, גם לאלה שנבחרו ע"י ה' יתברך להיות מורמים מעם.
לכן, אומר ה'חתם סופר', הוצאת הדשן נחשבת מצווה בגופו של הכהן, שלא יכולה להתבצע ע"י אחרים אלא ע"י הכהן הגדול בעצמו. והיא דוחה אפילו לימוד תורה, כי אין גבהות והתנשאות כלפי ה' יתברך... מתוק העדה!
*****

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה (ו', ו')

המשנה באבות אומרת (ה', ה) 'עשרה ניסים נעשו לאבותינו בבית המקדש וכו' לא כיבו הגשמים עצי המערכה וכו'. שואל רבי חיים מוולוז'ין זצ"ל (מדשן ביתך) 'היפלא מה' דבר? הרי הקב"ה יכול היה לעשות שלא ירד גשם על המזבח כלל ולא יצטרכו להזדקק לנס כזה גדול?'
אלא שיש כאן רמז נפלא: כשם שהאש הייתה יוקדת תמיד על המזבח, וגם מהגשמים שירדו לא כבתה, כן ראוי שעם כל הסיבות ה'גשמיות' המפריעות בחיי היום, יתמיד לעמוד על מעמדו ולא יסור מעבודת הקודש שלו.
הרבה אנשים מצדיקים את העדר לימודם, בתירוץ כי דאגת הפרנסה הפריעה להם, והאמת, שצריך לבטוח בקב"ה כי יספק לו צרכיו, ולא 'יכבו גשמים' דהיינו ענייני הגשמיות והפרנסה 'את האש' היא עסק התורה אשר נאמר בה 'הלא כה דברי כאש'... מתוק העדה!
*****

זאת תורת החטאת (ו', יח')

שואל רבי ישראל מרוז'ין (מדשן ביתך) בפרק 'איזהו מקומן' נאמר 'חטאות הציבור והיחיד אלו הן חטאות הציבור שעירי ראשי חדשים שחיתתן בצפון וכו'...'

המשנה פותחת ב'חטאות הציבור והיחיד' ומסיימת רק ב'אלו הן חטאות הציבור' ומה עם חטאות היחיד? ומתרץ נפלא: הגמרא אומרת שהטעם שמביאים קרבן של ראש חודש, שהקב"ה אומר כביכול 'הביאו עלי כפרה על שמיעטתי את הירח'. ואם כן, זה הפירוש 'חטאות הציבור והיחיד' יש חטאות שהציבור מביאים בשביל היחיד, דהיינו בשביל הקב"ה שהוא 'יחידו של עולם'. וקרבן חטאת זה, הוא 'שעירי ראשי חדשים'. מתוק העדה!
*****

וכלי חרש אשר תבושל בו ישבר... (ו', כא')

רש"י: לפי שהבליעה שנבלעת בו נעשה נותר... ויש לשאול: ידוע שלאחר 24 שעות, שזהו שיעור מעת לעת, כל דבר שבלוע בכלי נחשב 'נותן טעם לפגם' ואינו אוסר את הכלי. ומדוע אם כן, לבשר קדשים הבלוע יש דין נותר? הרי טעמו נפגם?
מתרץ נפלא בעל ה'לוית חן': מובא במשנה (אבות ה', ה): 'עשרה נסים נעשו בבית המקדש...' ואחד מהם 'שלא הסריח בשר הקודש מעולם...' ואם כן יוצא שגם הבשר הבלוע בכלי לעולם לא נפגם, לכן הוא נחשב נותר ונאסר ולכן כלי החרש טעון שבירה... מתוק העדה!
*****

אם על תודה יקריבנו... על חלות לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו (ז', יב-יג')

קרבן תודה שונה מכל הקרבנות בין היתר בכך שרק בקרבן התודה מקריבים עם הקרבן חלות לחם חמץ מלבד המצות שבאים אתו. ומדוע?
מסביר נפלא רבי אליהו הכהן מאיזמיר זצ"ל בעל ה'אזור אליהו' (ד"ת לפ"ש): קרבן תודה מגיע על צרה שאדם נחלץ ממנה. ואם נשאל אותו על מה אתה מודה לה? הוא בוודאי יאמר 'על הנס שה' עשה איתי'
והאמת היא שהאדם צריך להודות לה' גם על הצרה עצמה שבוודאי גם היא באה בהשגחה פרטית וגם היא לטובתו ולא רק על הנס.
והנה, המצה מסמלת את הגאולה והחמץ מסמל את הצרה שהאדם עבר. ולכן בשעת הבאת קרבן תודה, האדם מודה על הנס ועל הגאולה בכך שמביא את המצות, ובהבאת חלות החמץ הוא מודה גם על הצרה עצמה.
וזה שאומר הפסוק (תהלים נ', כג) 'זובח תודה יכבדנני' ולמה נכתב נ' כפולה? אלא שבהבאת זבח התודה יודה גם על הנפילה וגם על הנס.
ויש כאן מסר נפלא: כאשר יהודי עובר קושי מסוים ל"ע, לדוגמא פיטורים מהעבודה וכו'... לך תגיד לו כעת 'הכל לטובה' אז נכון זה יעודד אולי קצת את רוחו אבל עדיין הוא נשאר עם הקושי.
אז זה נכון, הניסיון קשה, אבל בגמרא מסופר (ברכות ס', ב')

